

De Ster

December 1951

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

51e JAARGANG • No. 12

INHOUD:

	Blz.
Kerstgroeten van President en Zuster Lillywhite	311
Het ware Kerstfeest, door Marba C. Josephson	313
De Meester en Zijn Dienstknecht, de Profet	318
Komt, heil'gen, zingt!	322
Bestaat er een tegenstrijdigheid tussen Wetenschap en Godsdienst	323
In Nieuwigheid des Levens	326
Van uitstel komt afstel	327
Heden	329
Wat 'n hoop belevissen maakt pas een huis een thuis	330
De Zending door	331
Aankomst en Vertrek	332
Gebeurtenissen in de Zending	334
Een Redactionele Groet aan de Lezers van de „Ster”	336
Bijlage: Onze Zonnehoek	45—48

Redacteur: JOHN P. LILLYWHITE

Assistent: A. D. JONGKEES

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

Kerstgroeten

van President en
Zuster Lillywhite

*

GOD had de wereld zo lief, dat Hij haar het grootste geschenk gaf: Zijn Enig Geboren Zoon. Jezus Christus was waarschijnlijk de enige van alle kinderen van de Vader, die groot genoeg was om naar deze wereld te komen, alle verleidingen en alle kwaad te weerstaan en een leven te leiden van volmaakte glorie-rijke gehoorzaamheid aan WAARHEID en GERECHTIGHEID en in alles Zijns Vaders wil te volbrengen.

Van de tijd van Adam af is de mens, in zijn zwakheid, in mindere of meerdere mate voor Satan's lagen en listen en voor de zwakheden van het vlees bezweken en tot ongehoorzaamheid aan God's geboden van tijd tot tijd vervallen. Sommigen hebben, met 's Heren hulp, gehoorzaamheid geleerd en daardoor hun boze neigingen overwonnen, zodat zij nu als lichtende voorbeelden van rechtvaardigheid in de geschiedenis der mensen zijn geboekstaafd.

Doch niet een, neen niet één heeft de Waarheid en de Gerechtigheid zo lief gehad, dat hij

zijn gehele leven lang niet anders verkoos dan recht te doen.

Daar was er niet één, die zo volkomen door de liefde voor God en de Waarheid werd beheerst, dat hij gewillig was alles op te offeren: eer, vriendschap, verwanten, macht, de achting van mensen, om de Waarheid en de Waarheid alleen te volgen. Niet één, niet een..... uitgezonderd de Enig Geboren Zoon des Vaders, Die Zijn Vader en Zijn Vader's kinderen zo lief had, dat Hij naar geest en lichaam wilde lijden en Zijn goddelijk leven neder leggen om voor de zonden der wereld verzoening te doen. Hij is de Enige, die een leven heeft geleefd van volmaakte liefde en volkomen gehoorzaamheid aan God's geboden.

Dit voorbeeld van rechtschapenheid en zelfopoffering was God's grootste geschenk aan de mensheid, die slechts aldus verzoening kon verwerven voor haar zonden. Dit Geschenk blijft de enige Lichtende Ster der hoop in een door oorlogen geteisterde en liefdeloze wereld.

Indien wij dit indachtig willen

zijn en die Ster willen volgen, gelijk de Wijze Mannen vele jaren geleden deden, zal deze ook naar de kribbe der Waarheid en naar een schonere wereld voeren. Want Hij zeide:

„Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.“ Die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het Licht des Levens hebben“. Het is door gehoorzaamheid, dat wij het Eeuwige Leven kunnen beërven. Zo laat ons dan in deze heerlijke Kerstdagen en door alle komende jaren heen, Hem aannemen en volgen. Want Hij is de Sleutel voor al onze problemen, de Sterkte onzer verlangens, de Weg in ons doolhof, de ware Blijdschap in al onze vreugden. Hij is de Troost in al onze bekommernis, het Leven onzer geesten en de Liefde van onze ziel. Waar Hij aanraakt is genezing, waar Hij wenkt schijnt het Licht, waar Hij woont, daar is Vrede.

Met gebeden en diepe erkentelijkheid jegens God voor Zijn tedere barmhartigheden en rijke zegeningen voor de mensheid en ten teken onzer vriendschap en liefde voor u allen: zendingen, heiligen en vrienden, die deze grote zending maken tot wat zij is, zenden wij u, in deze Kersttijd, onze groeten.

Het is een groot voorrecht in de dienst van de Meester met u te arbeiden en onder u te leven. Onze harten zijn van diepe dankbaarheid vervuld wegens de trouwe steun, die gij ons hebt gegeven en voor de bemoedigende woorden, die gij tot ons hebt gesproken. God heeft u lief om uw goedheid en het edele werk, dat gij verricht; Hij zal u voor al uw rechtmatig streven rijkelijk belonen.

Dat de vrede en het geluk, dat het Kerstfeest ons schenken wil, met u moge zijn in deze tijd en in het jaar, dat komen gaat.

* ————— *

Het hart, dat zich mag verheugen in vriendschap en in liefde, bezit de vreugde in de kennis van een schoon levenslied

(Uit: „Fluisteringen van den Avondwind“, van Noto Soeroto)

HET WARE Kerstfeest

door Marba C. Josephson

*

Wat is eigenlijk het werkelijke begrip van het woord Kerstmis? De prikkelende geur van dennegroen, de romantiek van de mistletoe, het gelach van kleine kinderen, de herinneringen aan vroegere Kerstfeesten, en bovenal het Kerstverhaal — dit alles vormt de schering en inslag van de heiligste aller dagen.

Soms wordt in alle beslommeringen van voorbereiding de eigenlijke boodschap van deze dag vergeten. De wetenschap van wat Christus in onze levens betekent wordt ondergeschikt aan het begrip van feestvieren en het geven en ontvangen van cadeautjes.

Misschien kan het beschouwen van de manier waarop onze Leiders het Kerstfeest doorbrachten ons terugbrengen tot een waardiger viering en tot een volledige herleving van de geest van die dag.

President George Albert Smith's leven was rijk aan liefde van een toegewijde moeder en aan liefde voor het Evangelie, maar er was geen overvloed van wat de mensen van de wereld plegen te noemen „de gemakken van het le-

ven". Kerstmis was geen tijd waarin buitensporig veel geld kon worden uitgegeven; het was eerder een tijd van het zich opnieuw instellen op de waarden met betrekking tot het leven van Christus. Aangezien de vader van President Smith verschillende keren voor de Kerk op zending was, hadden zij natuurlijk de beschikking over nòg minder geld dan ze anders gehad zouden hebben. Maar de moeder van President Smith had toch altijd wel een appel of één of ander snoeperijtje voor haar gezin. En buiten dat vertelde zij hem en haar kinderen hoe rijk zij eigenlijk waren, omdat het bloed van één van de beste families van de wereld in hun aderen vloeide.

Kerstmis betekende voor President Smith de beste dag van het gehele jaar en is dat ook altijd gebleven, omdat het bij hem zo levendig de herinnering opwekte aan Christus, Wiens levenswijze wij allen zouden moeten nastreven.

President Reuben Clark Jr. zei, dat de kinderen uit zijn tijd nooit een Kerstfeest hadden gezien, zo-

als ze dat tegenwoordig gewend zijn. Hij en zijn broers en zusters gingen, vóór ze naar bed gingen, hun kousen op. In de vroege Kerstmorgen hoorde hij zijn moeder zich zachtjes door het huis bewegen lang voordat de kinderen wakker waren. En als ze opstonden zaten er een paar noten in de kousen, misschien ook een appel, één of twee stukjes suikergoed, en bovenop lag nog een „pielet“, zoals hij dat noemde. Het was waarschijnlijk een gebakje of een klein taartje. Als kind had hij nog nooit een sinaasappel of een mandarijn geproefd. Zo was het Kerstfeest in de huishouding van de familie Clark, maar President Clark verklaart ten stelligste, dat de kinderen naar die mager gevulde kous uitkeken met al het verlangen en de hoog-gespannen verwachtingen, waarmee ieder kind van vandaag naar het Kerstfeest uitkijkt. „En bovendien“ verklaart hij rustig, „hoewel cadeaux en speelgoed ontbraken, waren in ons huis de kostbaarste aller gaven vertegenwoordigd — die van gezondheid en geluk.“

En wat kan ons meer tevredenheid verschaffen dan deze beide dingen — en zonder dat we onze hoofden behoeften te breken of ons zorgen behoeven te maken over het feit, dat misschien iemand een cadeau gaf zonder dat hij er één terugkreeg — of om te proberen weer uit de schuld te komen, omdat je meer geld uitgegeven had, dan je eigenlijk had mogen doen?

Laten we eens in President McKay's dagboek kijken naar het verslag van een heel belangrijke Kerstmis, die hij ver van huis vierde, toen hij als zendeling

in Schotland werkzaam was. Het luidde als volgt:

Glasgow, Schotland,
Zaterdag 24 December 1898.

Nadat we enige kerstkaarten hadden verzonden, bezochten Br. Mc.Knight en ik Zr. Gain en vonden haar al iets beter, hoewel ze nog steeds het bed moest houden.

Ontving verschillende Kerstgeschenken — enige waren een dag of wat eerder gegeven:

- 1) Witte zijden das en Kerstkaart — Br. en Zr. Wm. Raid.
- 1) Paar gebreide sokken en Kerstkaarten — Zr. Maggie Gain.
- 1) Das en Kerstkaart — Zr. Elizabeth Neilsen.

Cake (voor ons allemaal) en Kerstkaart — Zr. Steven.

Om half vijf kwamen Br. Neilsen en Leggat naar de vergaderzaal zoals was afgesproken om enige aangelegenheden betreffende de gemeente te bespreken..... Ik heb heel wat geleerd van de ware aard van die mannen, wat me geloof ik later nog wel eens van nut kan zijn..... Wat begrijpen sommige mensen toch weinig van de ware geest van het Evangelie!.....

Ik voelde me nog een beetje ontmoedigd, toen de post een fijne brief van mijn lieve moeder bracht en een leuke Kerstkaart van Annie. Bij het lezen van de opbeurende woorden van mijn moeder verdwenen zelfs de somberste gevoelens. Ik dank God voor mijn liefhebbende ouders en toegenegen broers en zusters! Waar werkelijke liefde heerst, kan de Hemel gevonden worden. We hebben met zijn drieën een avondwandeling gemaakt.

Hoewel het de avond vóór Kerstmis was, viel er niets bijzonders te bespeuren.

Half één 's nachts vóór Kerst! Twee jaar geleden op ongeveer ditzelfde uur kwam ik met mijn broer en zusters van een leuk feestje!

„Toen ik met mijn broeder speelde, kon niemand mijn vreugde bederven,

„O, breng me naar me lieve moeder en laat me daar leven en sterven”.

Dit geeft ongeveer precies mijn gevoelens van deze nacht weer. Wat zou ik thuis graag eens een kijkje nemen en zien hoe de kleintjes alles klaarzetten voor de komst van de Kerstman! Misschien zijn we over een jaar weer allen tezamen thuis: De Hemel geve, dat dit zo moge zijn.

Zondag, 25 December 1898.

Toen ouderling Edward Mac Knight en ik opstonden, begroetten we elkander met een „Vrolijk Kerstmis”, maar de weifelende manier waarop deze wens werd uitgesproken bewees, dat we allen twijfelden of deze wel vervuld zou worden. Priesterschap vergadering, Zondagsschool en de gewone vergaderingen. De gespannen sfeer en de slechte stemming, welke onze vergadering van de vorigen avond kenmerkten, deden me vrezen, dat de vergaderingen van vandaag hiervan de gevolgen zouden ondervinden. Maar ernstige gebeden werden verhoord; een betere dag, in welk opzicht dan ook, hebben we zelden beleefd.

Ons Kerstdiner aten we bij Zr. Neilson..... Kerstavond waren we in een heel wat betere stemming dan Kerstmorgen. We wa-

ren enigszins vermoeid — de drukte van de Zondag heeft meestal een vermoeiende invloed op ons — maar toen we neerknielden voor onze avondgebeden voelde ieder van ons zich dankbaar om Kerstmis 1898.

En twee en twintig jaar later, op Kerstmis, gaf President McKay verslag van een andere viering:

Zaterdag, 25 December 1920.

Hoe had ik ooit één jaar geleden, toen ik met mijn lieve familieleden Kerstmis vierde, kunnen denken, dat ik vandaag in Tokio, in Japan zou zijn. Ik kan het me bijna niet indenken, en noch het weer, noch mijn omgeving kan mij de werkelijkheid van een jaar te voren doen beseffen — een heldere blauwe lucht, prachtige zonneschijn, droge straten en groene bladeren aan de bamboebomen doen niet de gedachte aan onze Kerstmorgen in Ogden opkomen. Overal om me heen zie ik de altijd groene bomen, die het landelijk schoon hier kenmerken, maar die door hun groene bladerpracht hun betekenis voor Kerstmis enigszins verliezen. Maar de kleine Kerstboom in de kamer van Zr. Stimpson, het vrolijke gelach en de uitroepen van vreugde van haar drie kleine kinderen getuigden van het ware karakter van die glorierijke dag. Wij waardeerden de kaarten met de goede wensen van de Stimpsons voor Br. Cannon en mij. Ik bracht de voormiddag in een groot warenhuis door en keerde op tijd terug voor het Kerstfeest van de kinderen, waaraan ongeveer 50 Japanse kindertjes deelnamen.

's Avonds zaten 175 mensen op matten gehurkt op de vloer en luisterden gedurende 2½ uur

naar een welverzorgd programma.....

Het Japanse volk is verstandig en wat het doet, doet het met plezier. Ik had grote belangstelling voor de kinderen. Met welk een geestdrift en luid gejuich leefden zij met elk gedeelte van het programma meel!.....

Toen wij om 11 uur naar bed gingen, hadden onze familieleden thuis nog drie uur vredige slaap voor de boeg vóór zij om zes uur 's morgens op zouden staan om te kijken wat de Kerstman hun gebracht had. Als zij slechts de helft van de gebeden en goede wensen mochten ontvangen, die ik voor hen in mijn hart had, wat zouden ze dan gelukkig zijn!

Voor Ouderling Ezra Taft Benson van de Raad der Twaalf Apostelen betekende Kerstmis de grote vreugde waarmede de kleine kinderen opgingen in het versieren van de Kerstboom en het maken van cadeautjes voor ouders, broertjes en zusjes. Trouwens voor een gezin van dertien mensen, bestaande uit vader, moeder en 11 kinderen was het heel moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen en het geld werd alleen gebruikt voor de noodzakelijkste dingen. Maar de Kerstvieringen waren altijd buitengewoon gelukkig, want een ieder gaf van zijn liefde en genegenheid in overvloed aan de ander.

Toen de kinderen opgroeiden, mochten zij meehelpen met het vullen van de kousen en het uitstellen van de cadeautjes. Er werden stoelen op een rij in de huiskamer neergezet en aan ieder werd een kous opgehangen met een sinaasappel onderin, want

sinaasappelen waren in die dagen een zeldzame lekkernij. 's Morgens heel vroeg wilden de kinderen al opstaan en lang voordat zij er uit mochten, vroegen zij of het nog geen tijd was. Maar niet voordat vader de kachels in de keuken en de huiskamer heerlijk gloeiend had gestookt mochten de Benson kinderen het bed uit. Als de optocht naar beneden kwam, liep de kleinste voorop en de anderen volgden in oplopende lijn.

Het grootste gedeelte van de dag werd thuis doorgebracht, maar om ongeveer elf uur werden de nieuwe skis, sleeën of schaatsen geprobeerd en daar gleden zij dan heen over de besneeuwde velden of bevroren vlakten.

Laat in de middag klom de gehele familie in de arreslee, waarin onder op de bodem lekker stroo was gelegd en zo gingen zij dan naar de grootouders van moeders kant of naar de grootouders van vaders kant — al naar gelang welke grootouders met Dankzeggingsdag waren bezocht. Na de maaltijd, hetwelk inderdaad een grootse maaltijd was — gewoonlijk werden er kippen opgediend, die de familie zelf had opgefokt — werd er een programma opgevoerd, dat door alle leden van het gezin tezamen in elkaar was gezet.

Voor Ouderling Matthew Cowley waren de ongewoonste en de meeste voldoening gevende Kerstmissen die, welke hij in Nieuw-Zeeland bijwoonde, want daar vormde Kerstmis de Sabbath in de letterlijke betekenis van het woord. De Kerken waren geopend voor de heilige dienst. Kaarten werden naar ge-

liefde familieleden gezonden, maar toch niet zo erg veel. Er werden geen cadeaux gegeven, maar in de harten en gedachten van allen heerste de geest van liefhebbende vriendelijkheid en eerbied. De dag na de kerkdiensten werd gewoonlijk een beetje feestelijk gevierd, maar buitensporig veel drukte werd er toch niet van gemaakt. Men ging naar het strand en in plaats van kalkoen werd er meestal lamsbout gegeten; men bezocht familie en bekenden en dat was eigenlijk alles, wat dit feestprogramma in zich sloot — want de reden voor de viering van deze dag bleef in de gedachten van de mensen overheersen, n.l. om het leven en de prediking van Christus onze Verlosser, te gedenken.

Stel deze herinneringen nu eens tegenover de vieringen van vandaag. De oorzaak van deze tegenstelling is niet ver te zoeken, want met deze dag, waarop allen zich zouden moeten bezinnen en

concentreren op de hoedanigheden van Christus, welke ons leven een doel geven en ons overvloediger vreugde verschaffen, hebben zich alle buitensporigheden, welke het leven zo moeilijk maken, vermengd. In plaats van een oprecht gevoel van liefde en genegenheid vinden we tegenwoordig in de meeste gevallen de gedachte van: „Och, Jo gaf me verleden jaar dát, ik zal haar dit jaar wat beters teruggeven”. En het gevolg hiervan is, dat achter een stapel schulden, klattergoud en fleurig pakpapier de ware geest van Kerstmis verloren is geraakt en weggeworpen is met de blinkende versiering van die dag.

Laat ons toch met deze Kerstmis onze harten wijd openzetten voor het ontvangen van de Kerstboodschap, voor de liefde, die Christus alle mensen toedroeg, dan zullen we weer de ware betekenis van het Kerstfeest beseffen.

A. O.

Tegen het einde des Jaars.

*Straks zal dit jaar, dat Gij mij liet
In d'eindeloze tijdzee zijn vergleden.
Ik peins en staar in 't ver verschieft
En achter mij — naar al wat werd geleden.
Ootmoedig buig 'k het hoofd en dank U, Vader
Voor alles wat Gij aan mij hebt gedaan.
Eén vraag slechts: „Kwam ik U nader
Op mijn weg, kan ik die verder gaan?”*

Pelgrim

De Meester en zijn Dienstknecht, de Profeet

't Leven van de waarlijk groten

U tot voorbeeld zij op 'slevens baan

Opdat in het spoor, eenmaal gesloten,

Ook Uw voetstap blijve staan

Indien mij zou worden gevraagd welke twee mannen de grootste invloed op de kinderen der menschen hebben uitgeoefend en de voornaamste plaats in de wereld-geschiedenis innemen, zou ik antwoorden: „Jesus van Nazareth en Joseph Smith, de Mormoonse Profeet.”

Beiden werden geboren in de nederigste omstandigheden. Beiden stierven een smadelijke dood en in beginsel voor dezelfde zaak. Jesus werd te Bethlehem geboren, in een stal, omdat er voor Hem geen plaats was in de herberg. Koning Herodes zocht Zijn leven, alvorens Hij twee jaar oud was. Zijn stiefvader en Zijn Moeder Maria, in een droom gewaarschuwd, vluchtten met Hem naar Egypte en verbleven daar onder vreemdelingen totdat de dood de wrede koning van zijn troon had weggenomen.

Als kleine jongen in het stadje Nazareth teruggekeerd, werd hij door de Israëlieten veracht en gemeden. Toen Hij volwassen was, werd Hij gehaat, beschimpt en vervolgd door de gehele wereld, door Jood en Heiden beide. Tenslotte gaf Hij Zijn goddelijk leven aan het kruis op de Calvarieberg. Waarlijk: toen Hij geboren werd, was er geen plaats voor Hem in de herberg, toen Hij een jongen was, was er geen plaats voor Hem in Israël en toen Hij een man was geworden, was

er geen plaats voor Hem in de gehele wereld.

Gedurende Zijn leven bracht Hij Zijn Evangelie, het Plan van Leven en Zaligheid. Hij stichtte Zijn Kerk, riep twaalf mannen om van Zijn leven en bediening de bijzondere getuigen te zijn en gebood hun de wereld in te gaan en Zijn Evangelie te prediken aan alle talen en volken, in Zijn naam de zondaren dopende, opdat zij het eeuwige leven mochten verwerven.

Zijn sterfelijk bestaan eindigde aan het kruis op Calvarie; vrijwillig bracht Hij Zijn leven voor de opstanding ten offer, opdat allen, die Hem wilden volgen en Zijn geboden gehoorzamen, in onsterfelijke heerlijkheid en eeuwig geluk in de tegenwoordigheid Zijns Vaders zouden wonen.

Gedurende Zijn leven gehaat, gehoond en vervolgd; bemind, geëerd en aanbeden na Zijn dood. Aldus werd Zijn eigen profetie vervuld, toen Hij zeide: „En Ik, wanneer Ik van de aarde zal zijn opgeheven, zal alle mensen tot Mij trekken.” Tijdens Zijn leven, zeg ik, werd Hij gesmaad, bespogen en vervolgd. Maar nadat Hij van de aarde was opgeheven, heeft Hij alle mensen werkelijk tot Zich getrokken. Hij wordt bemind en aanbeden door honderden millioenen mensen op een of andere wijze en tenslotte

zal Hij door allen worden beleden.

Tijdens Zijn leven had Hij „niet waar Hij Zijn hoofd nederlegge”, na Zijn dood zijn in ieder land duizenden kerken opgericht om Hem te aanbidden en millioenen zingen ter ere van Zijn Heilige Naam.

Evenals de Zaligmaker werd Joseph Smith, de grote profeet van de laatste dagen, in zeer nederige omstandigheden geboren, in een dorp in de Groene Bergen van Vermont en hij groeide tot jongeling op in het binnenland van de staat New-York. Evenals voor Hem, Wien hij had besloten te volgen, was voor Joseph Smith als jongen geen plaats in zijn omgeving, Palmyra. Hij werd door de bewoners van die streek bespot, gehoond en veracht. Man geworden, vond hij geen plaats meer in de gehele wereld. Van stad tot stad werd hij vervolgd; op de laaghartigste en wreedste wijze mishandeld door bendes, die door verblinde voorgangers van andere godsdienstrichtingen werden geleid en aangespoord. Tenslotte gaf hij zijn leven, dat door zijn vijanden werd geëist; in de gevangenis te Carthage werd hij in koelen bloede neergeschoten. Gelijk Gods Zoon ging hij als een lam ter slachting, zijn geweten vrij van schuld jegens God en mens.

Joseph Smith werd geboren en leefde om het Evangelie van Jezus Christus, het plan van leven en zaligheid, te herstellen. Tijdens zijn leven werd hij gehaat en vervolgd, na zijn dood bemind en geëerd. Slechts weinigen geloofden hem toen hij nog leefde, nu leggen honderdduizen-

den getuigenis af van de goddelijkheid zijner zending en ik denk dat hij over duizend jaar door een ieder zal worden erkend als een waar profeet van de levende God. In zijn korte leven zag hij een visioen, dat van alle visioenen, welke ooit aan enig mens werden getoond, waarschijnlijk de heerlijkste en belangrijkste is. Hij aanschouwde in dat visioen God de Vader en Jezus Christus de Zoon en sprak met hen „van aangezicht tot aangezicht,” gelijk de ene mens tot de andere spreekt en gaf aldus de mens op aarde de ware kennis omtrent God terug.

Hij genoot de bediening van heilige engelen en bracht dit leerstuk — de bediening van engelen — met dat van voortdurende openbaring, in de kerk. Hij ontving, vertaalde en publiceerde het Boek van Mormon, voorwaar een boek vol onschatbare waarheid. Door bediening van engelen herstelde hij het Aäronische en het Melchizedekse Priesterchap. Hij organiseerde de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, de volmaakste organisatie ter wereld.

Hij openbaarde het plan van verlossing voor de doden en het eeuwig voortbestaan van familiebanden. Hij gebod de bouw van tempels, waarin dit werk kon worden gedaan en tenslotte bezegelde hij het getuigenis van zijn levenszending met zijn bloed.

Voorwaar de discipel is niet boven zijn Meester, noch de dienstknecht boven zijn Heer.

Jezus Christus gaf, behalve de vele schone waarheden, welke Hij de wereld schonk, Zijn discipelen een levensvoorbeeld, waarvan Hij verlangde dat zij dit zouden volgen en waarvan het

einddoel de volmaking was.

Dat voorbeeld wordt prachtig weergegeven in de Bergrede.

In feite wordt daar het volgende gezegd: Het volmaakte leven vraagt ons te zijn: arm van geest, zachtmoedig, hongerend en dorstend naar gerechtigheid, barmhartig, rein van hart, een vrede-stichter, ondanks vervolging om der gerechtigheid wil verheugd en zeer verblijd, het zout der aarde, het licht der wereld, buitengewoon rechtvaardig, niet toornig jegens onze broeder.

Het volmaakte leven mijdt het gebruik van minachtende woorden en haatdragendheid, het zoekt naar een spoedige verzoening, kent geen geheime zondige gedachten, doch is onverbiddelijk jegens alles, wat de Allerhoogste beledigt. Het volmaakte leven vraagt ook van ons waarheid in woord en daad, de juiste toon in het gezinsleven; ja wij moeten ook bereid zijn de andere wang toe te keren en de mantel te geven, een mijl verder te lopen dan gevraagd wordt en niemand de rug toe te keren, die ons vraagt of van ons lenen wil. Van ons wordt verwacht, dat wij onze vijanden zullen liefhebben en zullen bidden voor hen, die ons vervolgen. Zo zult gij kinderen van Uw Vader zijn en volmaakt worden gelijk Uw Vader in de hemel volmaakt is.

Niet een van deze kenmerken van een volmaakt leven is overbodig of beuzelachtig en allen zijn zij noodzakelijk voor het volmaakte leven.

Jezus is niet alleen te bewonderen om hetgeen Hij in Zijn rede zeide, maar ook om hetgeen Hij er uit liet.

In al Zijn toespraken, gezegden

en daden hield Jezus zich alleen op met het noodzakelijke. Hij was van oordeel, dat de mensen slechts dan aan de buitenkant konden leven, wanneer Zij de diepte en de belangrijkheid van het leven kenden. Voordat Hij sprak over hetgeen zij moesten doen, sprak Hij over hetgeen zij moesten zijn.

Hij begint met te zeggen: „Gezegend zijn“ — wat gij tenslotte zult zijn, bepaalt het leven, dat gij verkiest, voor u. Gij zijt uw eigen hemel of uw eigen hel. Hij wist, dat in de mens vaak de hel plotseling kan losbreken en dat de hemel een gemoedstoestand is, voordat het een plaats kan wezen. Daarom kwam Hij niet om de mens de hemel binnen te voeren, maar om de hemel binnen in hem te brengen, niet om de mens uit de hel te verlossen, maar om de hel uit de mens te halen. Hij zeide: „Het Koninkrijk Gods komt niet met uiterlijk geelaat; het Koninkrijk is binnenin ulieden.“

Door Zijn leringen en door Zijn voorbeeld ontvouwde Hij geleidelijk een wijze van leven, zó schoon en zó overtuigend, dat, toen Hij het toppunt naderde, er niets meer te zeggen was dan dit: „Weest gijlieden dan volmaakt, gelijk Uw Vader in de hemel volmaakt is.“

Behalve het grote werk, in dit artikel reeds genoemd, dat door Joseph Smith werd verricht, schreef deze de dertien „Artikelen des Geloofs“ als een leidraad ten aanzien van de leerstellingen der Kerk en gaf hij ons de volgende wijsgerige waarheden:

„De Heerlijkheid Gods is Intelligentie.“

„Het is voor de mens niet moge-

lijk in onwetendheid zalig te worden."

„Een mens wordt niet spoediger zalig dan hij kennis verwerft."

„Kennis maakt de mens zalig en in de geestenwereld kan hij niet worden verheven dan alleen door kennis."

„Indien iemand, doer vlijt, meer kennis verwerft dan een ander, is hij in de komende wereld op deze voor."

„Er is een wet, vóór de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel vastgesteld, volgens welke alle zegeningen worden toegekend. Wanneer wij enige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarmede die zegen is verbonden."

„Adam viel, opdat de mens zoude zijn en de mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben."

„Dit is God's heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen."

„De elementen zijn eeuwig, ja, de elementen zijn de tabernakel Gods, ja tempels."

„De elementen zijn eeuwig; geest en element onafscheidelijk verbonden, ontvangen een volheid van vreugde." (Vandaar de belangrijkheid van 's mensen aardse leven, waarin de geest met aardse elementen is verbonden).

„Indien de mensen het wezen van God niet begrijpen, begrijpen zij zichzelf niet."

„God was eenmaal zoals wij nu zijn; Hij is een verheerlijkt mens, want Adam werd naar Zijn beeld en gelijkenis geschapen."

„De intelligentie van de mens is niet een geschapen wezen, zij bestond in alle eeuwigheid en zal in alle eeuwigheid bestaan. Iets dat geschapen is, kan niet eeuwig zijn."

„De geest en het lichaam zijn de ziel des mensen en de opstanding uit de doden is de verlossing van de ziel."

JOHN P. LILLYWHITE.

Aangename Kerstdagen

en

Een Gelukkig Nieuwjaar

wensen wij toe aan onze abonné's in
Neerlands Elf Provinciën.

Oost- en West Indië,

Engeland, Frankrijk.

de Verenigde Staten van Amerika

Canada en Argentinië.

Komt, heil'gen zingt!

*Komt, heil'gen, zingt de lof van Hem,
Die wereldstelsels schiep,
En Die planeten met Zijn stem
Naar vaste banen riep.*

*Zijn liefde love ons aller mond,
Zijn goedertierenheid,
Die van omhoog de Heiland zond,
Als Offerlam gewijd.*

*Laat lied'ren prijzen 't wonderwerk
Van de Eeuw'ge Majesteit,
Wiens Rijk door Zijn herstelde Kerk
Steeds verder wordt verspreid.*

*Men geef Zijn naam in Zion eer,
Waar men met blijdschap meldt:
Hij heeft Zijn reine waarheidsleer
En 't oud geloof hersteld.*

*Gaat, snelle boden, ijlings voort,
Vliegt over land en zee;
Brengt een verbaasde wereld 't woord
Van zaligheid en vree.*

*Leent, volk'ren onzer aarde, uw oor!
Gij vorsten, prinsen, hoort!
En, duist're machten, wijkt er voor,
De grote Godsdag gloort!*

*De Heiland komt! Zijt, heil'gen, rein,
Dat hoog uw streven zij;
Houdt moed en zingt een blij refrein,
Uw heilsdag is nabij.*

Uit het Engels

Frank I. Kooyman

Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd.

Redactie adres: LAAN VAN POOT 292, DEN HAAG.

VROLIJK KERSTMIS

MET JUS

door Diantha Henderson.

De dag voor Kerstmis was het stralend weer. Joop hielp pappa met het strooien van zout op de stoepen en op de rijweg, zodat niemand zou uitglijden. Toen holde hij weg en rolde om en om in de sneeuw, alleen maar omdat hij zo gelukkig was.

Moeder kwam vandaag thuis! Zij was wel honderd en honderd — in ieder geval heel wat weken — weg geweest. Dat kan je moeilijk allemaal bijhouden als je pas zeven jaar bent. Maar ze was onmiddellijk na Dankzeggingsdag weggegaan en dat was al een hele tijd geleden. Zo'n operatie duurt natuurlijk een hele poos.

Hij had haar zoveel dingen te laten zien en te vertellen, dat hij bang was, dat hij het zich niet eens allemaal herinneren kon. Het belangrijke nieuws van vandaag was de Kerstboom en — Hemeltje lief! Hij was bijna de jus vergeten! Tante Nettie had

hem beloofd, dat hij het mocht maken. Het moest van die lekkere kalkoenen-jus zijn, waar moeder zo van hield, en die heerlijk bruin was en van die mooie donkere poeltjes op je bord toverde, als het van de aardappel-purée afliep.

Hij zou het klaarmaken en dan zou hij zeggen: „Ik heb de jus gemaakt!” Moeder zou verrast en blij opkijken. En als ze het proefde zou ze zeggen, „M-m, wat een heerlijke jus!”

Misschien was het nu wel tijd om de jus klaar te maken. Hij floot en luisterde naar de echo. Toen holde hij naar de achterdeur en dacht er aan de sneeuw van zijn voeten af te stampen, vóór hij naar binnen ging.

Tante Nettie was druk in de weer in de keuken; haar brede heupen wiegden op de maat van het getik van de oude keukenklok; Joop knikte met zijn hoofd, ook in de

maat.

Er stonden al taarten af te koelen op het aanrecht. Tante Nettie opende de deur van de oven en bedroop de kalkoen met boter. Joop gluurde over haar schouder. Nee, het was nog geen tijd om de jus te maken.

Hij deed zijn jas uit en ging naar de huiskamer. Het hele huis glom als een spiegeltje en zag er verwelkomend uit. De Kerstboom was al opgetuigd en wachtte op Moeder en de Kerstman. Hij glinsterde van versiering en suikerstokjes en balletjes gepofte mais. Hij had niets anders te doen dan er maar naar te kijken en een beetje te fantaseren. De volgende morgen zou hij massa's cadeautjes vinden — misschien wel een trommel met rode en witte strepen!

„Het is tijd om in het bad te gaan Joop”, riep tante Nettie. „Je vader gaat je moeder nu halen. Je moet nu een beetje opschieten”.

Hemeltje! Nu al? Hij ging met tante Nettie naar boven. Hij kon het getik van de oude klok in de keuken horen. Hij vroeg zich af of de klok zou blijven stilstaan als tante Nettie zou ophouden met haar heupen te wiegen.

Hij vond het heerlijk in het bad met het warme water en die lekkere zeep. Hij smeerde zich helemaal met schuim in. Dan duurde het een beetje langer voor hij afgespoeld was, en het water liep van zijn schouders over zijn maag, net zoals de jus over de aardappelpurée loopt.

O, de jus! Hij vroeg zich af, of hij eigenlijk wel wist hoe hij het moest maken. Hij zat heel stil, met gefronst voorhoofd, en probeerde zich te herinneren hoe

tante Nettie het gedaan had op Dankzeggingsdag. Zij zette de braadpan op het vuur van het fornuis. Dan nam ze een kopje meel.....

„Joop, zit niet zo te teuten!”, waarschuwde tante Nettie van onder de trap.

Hij stapte vlug uit het bad en trok schone kleren aan. Hij kon zijn scheiding niet recht krijgen en zijn ondergoed zat helemaal scheef. Maar hij vond, dat hij er toch fijn uitzag — goed genoeg in ieder geval om moeder de dikste zoen te geven, die hij kon, en haar de Kerstboom te laten zien. „Joop!”. Die stem, vreemd en toch bekend, kwam vanuit de vestibule beneden. Er schoot een prop in zijn keel. Hij knipperde met zijn ogen. Hij was toch te groot om te huilen!

„Joop?” Weer die stem, nu een beetje bezorgd. Het WAS Moeder!

Hij liep zo hard de trappen af, dat hij verschillende treden oversloeg. Maar zijn handen gleden langs de leuning, dus kon hij niet vallen. Toen wierp hij zich lachende in de armen van zijn moeder en omhelsde haar zo stevig, dat ze naar adem snakte.

Toen werd hij plotseling verlegen. Hij deed een stapje terug. Wel, Moeder zag er net zo uit als de Kerstfee in zijn sprookjesboek! Haar glanzende haar viel zachtjes over haar schouders. Haar ogen waren helder glanzend en haar mond beefde een beetje, zelfs hoewel ze lachte. Wat was moeder mooi! Alleen moest ze nog een beetje dikker worden.

Vader tilde haar op in zijn armen en bracht haar naar de bank in de huiskamer. Haar ogen werden groot van opwinding toen ze naar

de boom keek, precies zoals Joop gedacht had dat ze zou kijken. Zij stak haar hand naar hem uit. Hij ging naar haar toe en wreef er met zijn gezicht langs.

„Ik zal het eten maar eens op tafel brengen”, zei tante Nettie. De jus! Hij had bijna de jus vergeten!

„Niets vertellen!” riep hij uit. Tante Nettie draaide zich om en keek hem verbaasd aan. „Hemel-tje lief! Wat ter wereld —”

Hij schoot langs haar heen naar de keuken. Zij volgde hem grinnekende.

De kalkoen, bruin en glimmend van de boter, lag op zijn rug op de schotel met zijn poten in de lucht. Tante Nettie zette de braadpan op het fornuis. Joop pakte het kleine bankje om op te staan, dan kon hij in de pan kijken zonder dat zijn gezicht te dicht bij het vuur was.

Tante Nettie deed de meelbus open en deed het kopje er in.

„U hebt het beloofd!”, protesteerde Joop. Ze grinnekte weer en gaf hem het kopje. Toen nam ze wat borden en servetten en ging weer naar de eetkamer.

Hij morste maar een heel klein beetje meel, toen hij er mee naar het fornuis liep. Hij nam de grote lepel, deed het meel in de pan en roerde. Het werd heel erg dik en bruin.

Vader kwam in de keuken en keek in de pan. „Ik zal het zout even pakken en het water er bijgieten”.

Dat had Joop ook zelf willen doen, maar toch zei hij niets. Had vader hem niet laten helpen met zout strooien?

Toen het zout op het bruine meel viel leek het precies de sneeuw die op de vuile straat kwam. Toen

nam vader de waterketel en goot het kokende water er bij. Joop roerde harder en vlugger. Hemeltje! Het was helemaal niet meer glad! Er waren klonten in!

Plotseling schoot Joop iets te binnen en de lepel bleef in de lucht steken. DIT was niet speciale kalkoenen-jus! Dit was hele doodgewone alledaagse jus! Voor kalkoenen-jus moest je eerst het meel en wat water in een kom doen en dan roeren tot het glad werd, en dan moest je —

De alledaagse jus borrelde. Joop knipperde met zijn ogen. Dat kwam natuurlijk door de stoom, waardoor hij zo moeilijk kon zien. Hij keek naar zijn vader en zijn vader keek naar de jus.

„Het is geklont”, zei vader „maar klonten smaken wel goed bij aardappelen”.

Joop begon weer te roeren, steeds vlugger en vlugger. Sommige van de grote klonten werden kleine klontjes, maar het leek toch helemaal niet op jus.

Vader keek Joop eens aan en keek dan weer naar de jus. „Wil je de klontjes eruit halen?”

Joop beet hard op zijn onderlip. Hij begon al de grote klonten er uit te vissen en deed ze in het kopje tot de kop boordevol was en bijna overliep. Nu leek de jus helemaal waterig en er waren nog steeds kleine klontjes in.

„Ik denk dat met een beetje meer meel het wel in orde zal komen”, zei vader.

Hij nam een lepel vol meel en ging weer terug naar het fornuis. Gedurende één verschrikkelijk ogenblik dacht Joop, dat vader het meel zó in de pan zou gooien.

„U — u moet het eerst aanmaken met water”, zei Joop. Zijn stem klonk erg vreemd, maar vader

scheen het niet te merken.

„Nu, waarom heb ik daar niet aan gedacht!”, zei vader vrolijk. Hij pakte een kom en maakte een mooie zachte massa en goot dit dan langzaam bij de jus.

Joops arm deed er pijn van, maar hij bleef roeren, vlug en stevig. De jus werd dikker en gladder. Maar het zag er dofgeel uit in plaats van prachtig bruin, zoals kalkoenen-jus moet zijn. En nog steeds zaten er klontjes in.

Tante Nettie kwam binnen. „Is het al klaar?”

Niemand antwoordde. Joop keek naar vader en vader keek naar de jus. „Hemeltje, geef me eens een zeef!” De stem van tante Nettie klonk ongeduldig. „Joop, ga je handen wassen en breng dan de aardappels op tafel. Iedereen is uitgehongerd.”

Joop ging er vandoor, blij dat hij weg kon komen. Alles was bedorven. Hij was van plan geweest om moeder te vertellen, dat hij de jus gemaakt had. Hij had zich voorgesteld hoe moeder hem zou hebben toegelachen als de heerlijke bruine jus over de aardappelpurée droop. Maar die lelijke gele jus! Jandorie! Hoe kon hij zeggen, dat hij die had gemaakt? Natuurlijk had vader ook geholpen bij de jus. En vader moest toch eigenlijk weten, hoe die gemaakt werd. Vader had het hem moeten vertellen. Je kon zo'n kleine jongen toch niet alle schuld geven, als zijn vader hem er ook bij geholpen had.

Hij hield zijn handen onder de kraan en droogde ze aan de handdoek af. Hij ging terug naar

de keuken en nam de aardappelen zonder naar iemand te kijken. Hij bleef bij zijn stoel staan, tot de anderen binnen kwamen, toen lachte hij zijn moeder dapper toe en probeerde ook tegen zijn vader te lachen.

„Ik heb de jus gemaakt”, zei hij hardop en ging het eerste van allen zitten.

„O, Joop, wat flink!” zei moeder. Hij boog zijn hoofd en kneep zijn handen op zijn schoot in elkaar toen vader onze Hemelse Vader dankte voor de zegeningen en omdat moeder weer thuis was. Hij keek niet eerder op voor vader hem vroeg zijn bord te geven voor een stuk kalkoen.

Hij keek naar de jus-kom en draaide zijn hoofd een klein beetje naar moeders kant om te zien hoe zij de jus over de aardappelpurée deed. Het leek wel of zijn ogen uit zijn hoofd puilden! Het was helemaal niet klonterig en geel! Het was mooie gebonden, bruine jus! Het liep over de aardappelen en maakte mooie donkere poeltjes op het bord.

Moeder proefde het. „M-m! Heerlijke jus, Joop!”

Hij keek naar vader, die handig de kalkoen in stukken sneed.

Vader had iets wonderbaarlijks met die jus gedaan! Vader keek op en knipoogde.

„Vader heeft me geholpen!”, zei Joop plotseling.

Moeder en Vader lachten. Tante Nettie grinnekte. En toen lachte Joop hardop.

„Vrolijk Kerstfeest. iedereen!” riep hij uit. „En geef me alstjeblijft even de jus aan!”

BESTAAT ER EEN TEGENSTRIJDIGHEID TUSSEN WETENSCHAP EN GODSDIENST

Uit „Evidences and Reconciliations”, door John A. Widtsoe.

(Een antwoord op de vragen der jeugd)

*

HET antwoord op deze oude maar steeds wederkerende vraag is „Nee, een dergelijke tegenstrijdigheid bestaat niet.” Het vroegere z.g. conflict is verdwenen. Wat overgebleven is, is het conflict tussen persoonlijke opvattingen. Dit kan niet anders, want het doel van wetenschap zowel als van godsdienst is waarheid. Brigham Young verklaarde b.v. dat „Het Evangelie een bron is van waarheid, en dat het waarheid is, wat we zoeken”. Dit is het gezichtspunt van iedere verstandige en eerlijke volgeling van wetenschap of religie. Er bestaat zekerheid in wetenschap zowel als in religie, dat in de jaren die voor ons liggen alleen de waarheid zal blijven en zegevieren. Om weer volgens de woorden van Brigham Young te spreken „De waarheid zal met U zijn, wanneer de dwalingen zijn verdwenen”. Het naartige onderzoek in wetenschap of godsdienst moet zijn naar waarheid en steeds meer waarheid. Lange tijd gehuldigde opvattingen en ingebeelde begrippen der mensen moeten vaak het terrein ruimen voor de waarheid, indien het de waarheid is, die inderdaad wordt nagestreefd. Tenzij de waarheid op de eerste plaats wordt gesteld

kan er noch een gezonde wetenschap, noch een achtenswaardige godsdienst bestaan.

Dit wordt toegelicht door een welbekend historisch voorval, dat al eerder in dit boek is aangehaald. Aristoteles, de welbekende denker van het verleden, had de mensen geleerd, dat wanneer twee stenen, een zware en een lichte, van een zekere hoogte naar beneden werden geworpen, de zwaarste het eerste de aarde zou bereiken. Dit feit werd door de geleerden gedurende duizenden jaren voor waar aangenomen. Aan de autoriteit van Aristoteles kon niet worden getwijfeld, zo dachten zij! Toch probeerde een jonge man, Galileï genaamd vast te stellen of het wel waar was. Vanaf de top van de scheve toren van Pisa in Italië liet hij verscheidene stenen van verschillend gewicht vallen. Zij bereikten de grond op hetzelfde ogenblik! De aanhangers van deze verkeerde leerstelling stonden met open mond!

Door deze proefneming werd niet alleen een verkeerde leerstelling door de juiste vervangen, maar werd tegelijkertijd een nieuwe weg geopend voor het gebruiken van methodes om tot de waar-

heid te geraken. Dit beroemde experiment is als historisch vastgelegd in de aanvangsperiode van onze moderne wetenschap. Deze proefondervindelijke methode om de waarheid te ontdekken en te bewijzen, kan zowel worden toegepast op het gebied van wetenschap als op dat van godsdienst.

Aangezien zowel wetenschap als religie naar waarheid streven, kan er nooit sprake zijn van een conflict tussen deze beide. Waarheid is onveranderlijk, of zij nu wordt aangeduid met de naam Wetenschap of met de naam Godsdienst. Botsingen ontstaan alleen dan, wanneer de waarheid slechts gedeeltelijk bekend is of wanneer de mensen niet-ondersteunde meningen aannemen in plaats van voldongen feiten in hun argumenten naar voren te brengen.

Het is werkelijk iets belachelijks wanneer b.v. intelligente mensen kibbelen over de ouderdom van de aarde of over het tijdstip, dat de mensen op de aarde zouden zijn geplaatst, welke feiten **noch** wetenschap, **noch** godsdienst met zekerheid kunnen bewijzen. Volgens wetenschappelijk vastgestelde bewijzen schijnt de aarde al heel erg oud te zijn; doch uit sommige passages van de Bijbel zou blijken, dat de aarde nog een betrekkelijk jonge schepping is. Geen van beide beweringen bezit voldoende grond van bewijs. Daarom verzamelen wij heden ten dage meer en meer kennis en wachten we geduldig op het eindresultaat.

Het verschil, dat er bestaat tussen de manier waarop door de Wetenschap waarheid wordt aangenomen en de manier waar-

op dit door de Godsdienst wordt gedaan, heeft soms ook tot meningsverschillen hieromtrent geleid. De wetenschap heeft zich, sinds de moderne toepassing, die ongeveer 400 jaar geleden is begonnen, in de allereerste plaats bezig gehouden met bewijzen van uiterlijke geaardheid. Het is eerst kort geleden, dat haar belangstelling ook gewekt is voor aangelegenheden, die niet onderworpen zijn aan de principes van de balans of andere gebruikelijke instrumenten. Religie, hoewel alles-omvattend op het gebied van waarheid, vestigt aan de andere kant allereerst de aandacht op geestelijke aangelegenheden. Wetenschap verzamelt de feiten van de natuur; Religie gebruikt deze in overeenstemming met God's wetten. Dit verschil in werkwijze heeft mensen met een beperkt bevattingsvermogen er vaak toe gebracht om te spreken van conflicten tussen deze twee soorten van arbeidsterrein.

Het verschil van opvatting tussen de mensen over het gebied waarop zij werkzaam zijn, is meestal te wijten aan de onwil van de een of ander om het grondbeginsel, dat als waarheid wordt gebruikt, aan te nemen. Om een voorbeeld te geven zal de extreme wetenschapsmens alles verwerpen, wat niet daadwerkelijk kan worden gezien. De onzichtbare wereld is voor de mensen op aarde afgesloten, zo beweert hij. De man, die op het terrein van de godsdienst werkt, houdt vol, dat deze onzichtbare wereld ook aan de mensen kan worden bekend gemaakt. Het bestaan van God kan met absolute zekerheid door het gebruik van andere krachten dan die, welke de gewone wetenschap

toepast, worden aangetoond. Wanneer dergelijke geschillen ontstaan, zijn conflicten of meningsverschillen hiervan het gevolg, maar dit zijn geen werkelijke conflicten tussen wetenschap en religie, maar tussen mensen. Soms is het ook de man van de godsdienst, die het bij het verkeerde eind heeft. Onlangs beweerde een godsdienst-leider, dat de aarde vlak was en niet rond. Natuurlijk stonden zeevaarders en ook anderen op om te protesteren. Er bestond toen een conflict tussen mensen onderling, maar niet tussen behoorlijk bezeten wetenschap en religie. Bij het voortschrijden der jaren

is zowel bij wetenschap als godsdienst de neiging ontstaan zich op elkanders gebied te begeven. De ongeziene wereld wordt meer en meer in studie genomen door mannen der wetenschap en de mannen der godsdienst vinden steeds grotere bewijzen voor het bestaan en de macht van God door de feiten, die op wetenschappelijk gebied naar voren komen. In hun eerlijke bedoelingen om de waarheid te vinden, zal de harmonie tussen het meer beperkte gebied der wetenschap en het uitgebreide religieuze gebied ten slotte worden bewerkstelligd.

*De Glorie van God
is intelligentie.*

„IN NIEUWIGHEID DES LEVENS“

*Na de doop, opkomend uit het water,
Gewassen van mijn zonden,
Voelde ik voor nu en later,
Mijn naam met God verbonden.*

*Door handoplegging werd ik daarna,
Gedoopt met de Heilige Geest.
Doordrongen nu van Gods genâ,
Voelde ik zijn hand het meest.*

*Nu kan niets mij meer deren,
Wat ook een mens mij doet.
Mijn Christus wil ik eren;
Ook voor mij gaf Hij Zijn bloed.*

*Ik vraag Hem in vertrouwen:
„Leid mij in Uw wegen, Heer.
Op U toch wil ik bouwen;
Verlaat mij nimmer meer.*

*Wees Gij mijn goede Herder,
Als ik eens wan'klen zal,
Steun mij, God, help mij verder
Oh Vader, dat ik niet val!“*

Zr. Middendorp.

VAN UITSTEL KOMT AFSTEL

Men beweert, dat van alle belemmeringen voor de groei en ontplooiing van de menselijke ziel die de grootste is, welke veroorzaakt wordt door het steeds uitstellen van bepaalde dingen en handelingen. Dit heeft een demoraliserende en vernederende uitwerking op de menselijke ziel. Het vernietigt meer van de vooruitzichten op succes bij de vervulling van de doelstellingen van het leven, dan welke andere bestaande invloed ook.

Eén ding, dat we allen zonder uitzondering gemeen hebben is TIJD. Het is de gemeenschappelijke erfenis van ieder mens en het grote verschil tussen de mensen onderling bestaat hierin, dat zij deze tijd allen op een verschillende manier gebruiken. De tijd heeft de sleutelen in handen van de grote schatkelders, die de gouden geluksmogelijkheden bevatten. Er bestaat geen uur, dat niet boordevol mogelijkheden is voor succes. Noch het ogenblik zelf, noch de verzuimde mogelijkheden van het ogenblik kunnen ooit worden teruggeroepen.

Toen je aan je oproep voor het volbrengen van een zending gehoor gaf en voor dit werk onder de handen van Gods dienaren werd aangesteld, ben je je toen wel goed de heiligheid en de ernst bewust geweest van het verbond, dat je met God gesloten had en waarbij je het vaste besluit nam gedurende je zending al je tijd te besteden in dienst van Zijn Koninkrijk?

Buiten je talenten was TIJD het enige wat je bezat, toen je je zending aanvaardde en het is het enige kapitaal, dat je tot je beschikking zult hebben gedurende je zendingstijd. Wees er zeker van, dat je het verstandig belegt en gebruikt, investeer het daar waar het de hoogste rente zal opleveren in de vorm van Goddelijke prestaties en eeuwig geluk. De stem van de Tijd roept U steeds een woord van aansporing toe om elke gelegenheid aan te grijpen, wanneer deze komt voorbijgevlogen op de vleugels van de vliedende ogenblikken. Vrije ogenblikken zijn heel kostbaar en wanneer zij op de juiste manier worden gebruikt, kunnen zij wonderen verrichten. Het is de man met fut, die de wereld in beweging houdt. Een man, die iets presteert, kan niet anders dan van top tot teen leven. Hij is waakzaam en altijd op zijn hoede om eventuele gelegenheden aan te grijpen. Hij geeft ledigheid geen tijd, om die tijd te verspillen, maar gebruikt elk ogenblik voor een of ander goed doel.

Werk is juist datgene, wat iedere zending nodig heeft. Maak, dat je wat te doen hebt. Verleuter je tijd niet en wees niet lui. Zorg, dat je steeds iets nuttigs te doen hebt en je zult bestand zijn tegen elke verleiding en elk kwaad.

Weet wel, dat iedere dag een deel is van de eeuwigheid. Wanneer hij goed wordt besteed, zal hij bijdragen tot je welzijn van vandaag en tot je geluk in de

jaren, die voor je liggen. Het is vandaag, dat je je leven moet heiligen, vandaag, dat je moet volhouden, vandaag, dat je moet werken, vandaag, dat je wellicht moet lijden en vandaag — wie weet? — moet je sterven. Denk er toch aan, dat je vandaag en iedere dag God moet verheerlijken, Jezus moet navolgen, een ziel moet redden, je moet bekeren van zonden, je ego moet overwinnen, deugden moet verwerven, de hel moet vermijden, de hemel moet verdienen, je moet voorbereiden voor de eeuwigheid, het kwaad moet bestrijden en hartstocht moet onderdrukken. De TIJD is je gegeven om al deze dingen in te verrichten. De luiaard zal nooit aan de gestelde eisen kunnen voldoen. „Een lui-lak“, zegt een oude wijsgeer, „brengt de verleider in de verleiding hem te verleiden“.

De enige weg tot groei op elk gebied van werkzaamheid, zowel lichamelijk, intellectueel als geestelijk, is werk. De eerste les, die een zending moet leren en die hij nooit mag vergeten is daarom, dat hij hard en voortdurend moet werken.

Het hoofd van de luiaard is de werkplaats van de duivel; wij richten deze werkplaats zelf in, wanneer we beginnen uit gemakzucht alles uit te stellen en onze tijd te verbeuzelen.

Uitstel doet ons onze tijd verdromen en tovert ons schimmen en gezichten voor ogen, die morgen wel verwezenlijkt zullen worden en die zodoende „onze zielen bedriegen en ons voorzichtig naar

de hel voeren“. Dat is de manier van de duivel om de hoge doeleinden van de tijd te dwarsbomen en te veroorzaken, dat je de gouden uren van het leven verspilt. Sprekende over de belangrijkheid van tijd, heeft iemand eens opgemerkt, dat we eigenlijk alleen vandaag bezitten. „Gisteren is dood en morgen is nog niet geboren. Vandaag is het je geboortedag. Vandaag werd je opnieuw geboren met alle nieuwe mogelijkheden van je leven nog vóór je. Voor zover het sterfelijk leven aangaat, stierf je met de stervende dag van gisteren. En je kunt ook niet vandaag reeds de dag van morgen beleven. Dus is vandaag je werkelijke geboortedag. Er bestaat geen andere dag. Al je verantwoordelijkheden liggen in het heden. Al je vreugden liggen in het heden. Alles wat je begrijpt en verstaat, geschiedt op dit ogenblik. Vandaag is de enige dag in alle eeuwen, die je achter je hebt gelaten, of in alle eeuwen, die nog in het verschiet liggen, DE ENIGE DAG, die je werkelijk de jouwe kunt noemen. In het heden ligt de oorzaak, de oorsprong en het totaal van al je nieuwe mogelijkheden. Het kan zijn het ontwaken van je hoop of de ondergang van je succes. Het ligt helemaal aan je zelf.“

TIJD is een gave van God aan ieder mens. Verknoei hem niet en werp hem niet weg. Je hebt iedere minuut ervan nodig om het doel te bereiken, waarvoor je hier bent gezonden. Laat dus je gehele gedachte op vandaag gericht zijn.

HEDEN

Bij 't gloren van de dageraad,
als duisternis ons weer verlaat,
verrijst een nieuwe dag;
Het leven vangt opnieuw weer aan,
als HEDEN zal het verder gaan,
aanvaardt het met een lach.

Tracht niet te denken aan 't verleë,
dat nam Uw zorgen met zich mee
en stelde ze apart;
Het GISTEREN is weer voorbij,
het HEDEN schaart zich in de rij
en eist Uw ziel en hart.

Grijpt aan Uw kans, begint vandaag,
vat moed en duldt geen nederlaag,
maar houdt omhoog Uw hoofd!
Het HEDEN is Uw vriend, o mens;
gij kunt het vormen naar Uw wens,
als gij in God gelooft.

Houdt rein Uw ziel en vraagt aan God,
of Hij U sterke in Uw lot,
waar U ook wezen moog';
En gaat dan voort met woord en daad,
en immer luist'rend naar Zijn raad,
Vooruit, Omhoog, Omhoog!!

The English version may be found in „Smile posts
of Satisfaction”, page 56.

WAT 'N HOOP BELEVENISSEN MAAKT PAS EEN HUIS EEN THUIS

Door Frank I. Kooyman

Zuster Flora A. Benson, de echtgenote van Ouderling Ezra T. Benson van de Raad der Twaalven, sprak Zondag, 7 October j.l. in de bijeenkomst van de Hollanders en oud-zendingen, die te Salt Lake City en omgelegen plaatsen wonen en tweemaal per jaar (in April en in October) conferentie houden. In haar geestige toespraak laste Zuster Ben-

son het gedicht „Home“ in van Edgar A. Guest, in Amerika zo goed bekend als „A Heap o' Livin'“ — „Thuis“ of „'n Hoop Belevnissen.“ Een gedicht voor de vuist vertalen gaat nu eenmaal niet. Het is daarom waarschijnlijk niet ondienstig hier een proeve van een (vrije) overzetting te geven.

THUIS

Wat 'n hoop belevnissen maakt pas een huis een thuis,
Een hoop zonlicht en schaduw, en soms moet je ver van huis
Voordat je goed op prijs stelt wat j'allemaal achterliet,
En hunkert naar dat alles, want je vergeet het niet.
Het maakt volstrekt geen onderscheid hoe j' in de duisten raakt,
Hoeveel j' ameublement wel kost, hoe j' ook van welstand blaakt;
't Is voor je geen tehuis al was 't een koninklijk paleis.
Voordat je ziel aan alles hangt, elk hoekje stelt op prijs.

Ons thuis wordt niet voor goud gekocht, 't is niet plots op te dissen.
't Vraagt, eer het een tehuis kan zijn een hoop belevnissen.
Daar moeten kind'ren 't levenslicht aanschouwen, ja en dan
Moet je z' opleiden, ieder tot een goede vrouw of man;
En zoetjesaan, na jaar en dag, bemerk je dat je hart
Aan alles hangt, door hen gebruikt, iets wegdoen valt je hard:
De kinderstoel, het speelgoed en de schoentjes (snoeperig, zeg!)
En als het kon, je wiste zelfs geen vingerafdruk weg.

Je schreien maakt je huis een thuis, je zuchten in de nood,
Je waken bij het ziekbed van een dierb're als dreigt de Dood;
Als in de stilte van de nacht een ziel je wordt ontvoerd,
Wier ogen niet meer opengaan, wier stem nooit meer j' ontroert:
Want zulke dingen treffen 't hart, en zijn weer j' ogen droog,
Dan is je thuis je liever nog, geheiligd, hemelhoog.
In je herinnering leeft steeds weer wie van j' is heengegaan:
Zij was zo lief en z' is nog steeds een deel van je bestaan.

Een liedje, een dansje, jaar op jaar, als weer je tuin ontluikt,
Een houden van de dingen, die je dag op dag gebruikt,
't Moet alles deel zijn van jezelf, de rozen in 't seizoen,
Elk jaar opnieuw, ze moeten trouw in stilte hulde doen
Haar die ze streefde lang geleën, ze minzaam leiden kon
Zodat ze konden baden in de vroege morgenzon;
Je moet waarden hout en steen, waarden kroon en kruis;
Wat 'n hoop belevnissen maakt pas een huis een thuis!

Salt Lake City, Utah.

DE ZENDING DOOR

De Conferentie welke op 17 en 18 November voor het District Rotterdam Zuid in de kerk aan de Bas Jungeriusstraat te Rotterdam werd gehouden, is wel een der beste geweest welke dit district nog heeft gekend. De opkomst was deze dagen groter dan ooit en in de Zondagavonddienst telden wij een record aantal van 260 bezoekers. President Lillywhite presideerde over alle vergaderingen, t.w. de Priesterschapsvergadering gehouden op Zaterdagavond en de twee Conferentie Vergaderingen op Zondag. Ook hadden wij het voorrecht om Zuster Lillywhite in alle vergaderingen weer in ons midden te zien. Zuster Dorothy Ann en de leden van het hoofdkantoor waren eveneens aanwezig.

Sprekers waren President Lillywhite, Ouderlingen Kimball en Langford, welke zojuist hun zending hebben volbracht en Districts President Reeve. Ouderling Pendleton uit Leiden, die Ouderling Kimball in de functie van President der gemeente Rotterdam Zuid zal opvolgen, sprak de vergadering eveneens toe. Ouderlingen Neerings, Gemeente President van Amsterdam, Districts President Williams van Utrecht en Gemeente President Fowler van Dordrecht namen ook deel aan het programma. Andere zendelingen van het district, die hun getuigenis gaven, waren Ouderlingen Marble en Williams, benevens Ouderling Rapiër van het Hoofdkantoor en Ouderling Rosseart, die enige maanden als bezoeker in ons land heeft vertoefd.

Muziek werd ten gehore gebracht door Zuster Dorothy Ann op de piano, Broeder Van Hulst van de gemeente Rotterdam Zuid en het gemeente zangkoor. Een zangnummer werd bovendien ten beste gegeven door het zendelingen kwartet, bestaande uit Ouderlingen Storrs, Condie, Reeve en Van Ry, hetwelk wel een der hoogtepunten van deze conferentie vormde.

*

En in Rotterdam Noord, op 24 en 25 November, werd eveneens een geslaagde conferentie gehouden in het Doofstommen-Instituut aan de Ammanstraat. Op de avond van de 24e waren de Priesterschapsdragers uit het district bijeen in de kerk te Schiedam, waar zij van President Lillywhite instructies en raadgevingen ontvingen. President en Zuster Lillywhite waren tevens beide aanwezig op de conferentiediensten, gehouden op Zondag, met hun dochter Dorothy Ann Lillywhite en de leden van het hoofdkantoor.

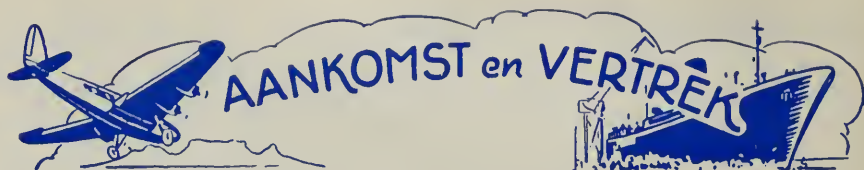
Als voornaamste gast sprak President Lillywhite de aanwezigen in beide vergaderingen toe. Onder de vele andere gasten hoorden wij verder van Ouderlingen Hebertson, District President van Den Haag, Jerry Purser, President van het Antwerpse District, Ouderlingen Nielson en Allred, Overziens van het Zendelingenwerk, Ouderlingen Rapiër en Carling van het Hoofdkantoor en Ouderling Romeyn, die onlangs uit Zion arriveerde en nu een zending vervult in Rotterdam Zuid. Ouderlingen Bassett, Farrer en King, uit het district Rotterdam Noord, hadden eveneens de gelegenheid zich met een evangelieboodschap tot de gemeente te richten. Districts President Koster, die de leiding der diensten in handen had, besloot de conferentie tenslotte met een persoonlijk boodschap aan alle aanwezigen.

De Rotterdamse districten schijnen over zeer goede muzikale talenten te beschikken, waar wij ook op deze dag weer van hebben kunnen genieten. Het Zendelingen Kwartet bracht weer een bijzonder nummer ten gehore en Zuster Dorothy Ann Lillywhite speelde twee solo's op de piano. Van Ouderling Storrs uit Rotterdam Noord mochten wij twee liederen horen en het zangkoor gaf een zeer geslaagde uitvoering van twee koorwerken.

*

En zo behoren de Rotterdamse conferenties weer tot het verleden. Arnhem zal dan op 9 December de reeks voor dit jaar besluiten.

*

AANKOMST en VERTREK

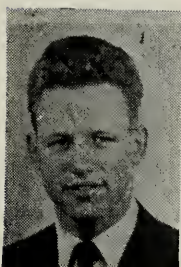
Keith A. Lusk, Rexburg, Idaho.

Aangekomen: 7 Juni 1949.

Vertrokken: 8 December 1951.

Werkzaam geweest te: Deventer, Groningen, Amsterdam, Zaandam, Vlaardingen.

*

H. John Ploeger, Salt Lake City, Utah.

Aangekomen: 11 Juli 1949.

Vertrokken: 8 December 1951.

Werkzaam geweest te: Vlaardingen, Den Haag, Utrecht als G.P., Leeuwarden als D.P.

*

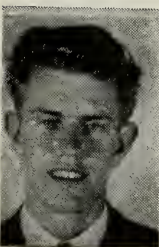
Walter S. Poelman, Salt Lake City, Utah.

Aangekomen: 7 Juni 1949.

Vertrokken: 8 December 1951.

Werkzaam geweest te: Hilversum, Antwerpen, Mechelen, Den Haag, Apeldoorn als G.P.

*

Ernest E. Terry, Spring City, Utah.

Aangekomen: 26 Augustus 1949.

Vertrokken: 8 December 1951.

Werkzaam geweest te: Utrecht, Groningen, Rotterdam Z., Mechelen als G.P.

*

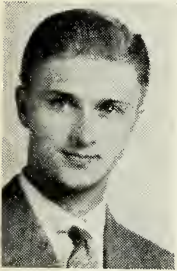
Jay D. Wardle, Ogden, Utah.
Aangekomen: 11 Juli 1949.
Vertrokken: 8 December 1951.
Werkzaam geweest te: Dordrecht, Leeuwarden, Arnhem,
Arnhem als G.P., Utrecht als G.P.

*

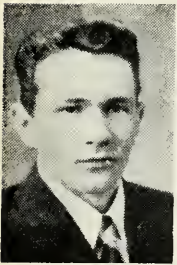
LeGrande Allen, Gunnison, Utah.
Aangekomen: 11 Juli 1949.
Vertrokken: 8 December 1951.
Werkzaam geweest te: Den Haag, Amsterdam, Zaandam,
Groningen als G.P.

*

William L. Daniels, Ogden, Utah.
Aangekomen: 11 Juli 1949.
Vertrokken: 8 December 1951.
Werkzaam geweest te: Rotterdam, Leeuwarden, Utrecht,
Nijmegen als G.P., Zwijndrecht als G.P.

*

Rex O. Hamilton, Sugar, Idaho.
Aangekomen: 11 Juli 1949.
Vertrokken: 8 December 1951.
Werkzaam geweest te: Hengelo, Den Haag, Zwijndrecht,
Haarlem, Haarlem als G.P., Utrecht als D.P.

*

Albert D. Holyoak, Moab, Utah.
Aangekomen: 11 Juli 1949.
Vertrokken: 8 December 1951.
Werkzaam geweest te: Den Haag, Amersfoort, Amsterdam,
Harlingen als G.P.

*

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

DOOPDIENSTEN.

Willy Bagchus en Antje Barendrecht-'t Lam, te Vlaardingen de 26e October 1951.
Gerrit Roelof Looyenga en Albertus Mosterd, de 7e October 1951 te Hilversum.
Henni Willy Raar-van Wijk en Johannes Frederik Raar, de 4e November 1951 te Leiden.

Jacoba Veenendaal-van Rijswijk, de 24e October te Amsterdam.

Nicolaas Johannes Sleutelaar, Pietertje Hantelman-Ouwerkerk en Sara Hantelman, de 26e October te Rotterdam Noord.

Johannes Georgius Cornelis Heijstee en Elisabeth Peternella de Waal, de 26e September te Zeist.

Jacobus A. Bengtsson, Wilhelmina A. Linneman, Albert Wiersma, Catharina Johanna Wiersma-v. d. Wal en Maria Elisabeth Wiersma, de 2e November 1951 te Den Haag.

Johannes Moot en Hendrika Adriana Moot-Dekker, de 4e November 1951 te Den Haag.

Cornelis Gerardus van Loenen en Maria Helena Johanna van Spankeren-Budde, de 29e November 1951 te Amsterdam-Noord.

Jan Wagemans, Catharina Elizabeth Wagemans-Veerman, Maria Elizabeth Annetta Haarbosch, Elizabeth Haarbosch, Annetta Maria Haarbosch en Annetta Maria Haarbosch-Hoolwerf, de 29e November 1951 te Haarlem.

Wilhelmus Louis Sinit, de 25e Januari 1951 te Amsterdam.

Theodorus Engelgeer en Hans Ferdinand Simon, de 14e October te Deventer.

GEORDEND.

Heino Dallinga, de 10e April 1951 te Groningen, tot Ouderling.

Kodines Dallinga, de 21e Januari 1951 te Groningen, tot Leraar.

Jurriaan Wringer, de 24e Juni 1951 te Groningen, tot Diaken.

Gijsbertus de Gelder, de 11e November 1951 te Vlaardingen, tot Diaken.

C. Pieter Dijkman, de 1e Juli 1951 te Gouda, tot Diaken.

Pieter Cornelis van Schelt, de 18e November 1951 te Dordrecht, tot Ouderling.

OVERLEDEN.

Elisabeth Tau-van Wijngaarden, de 27e October 1951 te Amsterdam. Zij werd de 2e September 1886 te Amsterdam geboren.

Johanna Hendrika Kanters-Hensen, de 14e Augustus 1951 te Rotterdam. Zij werd de 19e Juli 1906 te Rotterdam geboren.

GETROUWD:

Joukje Veenstra met Derk Jan Oukema (niet-lid), de 5e November 1951 te Harlingen.

Leah van Hulst met Henri Martin Nieuwenhuijzen, de 17e October 1951 te Rotterdam.

INGEZEGEND.

Philine Felicia Raar, de 17e November 1951 te Leiden.

OVERGEPLAATST.

Parley O. Rose van Delft naar Leeuwarden, Richard M. Hebertson van Antwerpen naar Den Haag als D.P., Joseph F. Barton van Vlaardingen naar Apeldoorn, Floyd W. Crump van Hilversum naar Utrecht, Carrol F. Harrison van Den Haag naar Leiden als G.P., Vernon D. Gardiner van Enschede naar Apeldoorn, Dale J. Warner van Amersfoort naar Groningen als G.P., Niels B. Larsen van Gent naar Leeuwarden, Ralph L. Pollic van Amersfoort naar Amsterdam, Blaine C. Tueller

van Rotterdam naar Amsterdam, Alan D. Marchant van Dordrecht naar Rotterdam N., Delbert M. Dickemore van Gent naar Antwerpen, Wm. Daniel Speakman van Apeldoorn naar Rotterdam Z., Lynn Pendleton van Leiden naar Rotterdam Z. als G.P., Melvin H. de Young van Hilversum naar Dordrecht, Kenneth G. McClellan van Zeist naar Amersfoort als G.P., I. Gene McDaniel van Leeuwarden naar Apeldoorn als D.P., James R. Andrus van Amsterdam Z. naar Den Helder, William S. Horlacher van Rotterdam N. naar Leeuwarden als G.P., Allan H. Dietlein van Apeldoorn naar Rotterdam Z.

AANGESTELD.

Jerry Purser als D.P. van Antwerpen, Lyle B. Hurd als G.P. te Rotterdam N.

VERTROKKEN.

Van Amsterdam: Frans Maria Brandt, 26 Oct. 1951 naar Toronto, Canada.

Van Zeist: Johannes Georgius Heijstee, 20 Oct. 1951 naar Salt Lake City.

Van Utrecht: Cornelis de Jong, 26 Oct. 1951 naar Reseda, Californië; Neeltje de Jong-van Hattum en Augustina Johanna Tombal, 26 October 1951 naar Reseda, Californië.

Van Dordrecht: Edwin McReady v. d. Werf, Raymond McReady v. d. Werf, Beatrice M. v. d. Werf-Gamble, Leslee M. Beatrix v. d. Werf, Leendert Johannes v. d. Werf, 8 Dec. 1951 naar Salt Lake City.

Van Rotterdam: Annie Spek, Anna W. C. Spek, Teunis Benjamin Spek, Jacob Spek, 26 Oct. 1951 naar Amerika (nader adres onbekend).

Van Haarlem: Anton Marinus de Leijster, Christian Hester de Leijster-Nederhand, Mathilde Helena de Leijster, Peter Edgard de Leijster, 27 November 1951 naar Salt Lake City.

Een Redactionele Groet aan de Lezers van de „Ster”.

Toen ik in 1939 assistent-redacteur van de Ster was, kon ik niet vermoeden, dat er een tijd zou komen, dat ik na jaren onderbreking opnieuw tot dit ambt zou worden geroepen. Wegens drukke zendingsarbeid en de vele werkzaamheden, aan het ambt van president van de Haagse gemeente verbonden, heeft Pres. Arnold Sieverts het ass.-redacteurschap moeten neerleggen en de Zendingspresident heeft mij deze eervolle, doch zeer verantwoordelijke taak opgedragen, die ik — zij het met gemengde gevoelens — toch dankbaar aanvaard. Met gemengde gevoelens, want door meerdere urgente bezigheden, mij door President Lillywhite opgedragen, heb ik veel werk, dat mij lief was, moeten opgeven: het lidmaatschap van het Haagse gemeentebestuur, de leiding van de wekelijkse onderzoekersbijeenkomsten en het huisbezoek. Dus stel ik mij nu aan u voor als de nieuwe assistent-redacteur van ons Kerkblad de „STER” en als zodanig verzoek ik u vriendelijk mijn eerste wankel schreden (want zo kan ik ze gerust noemen; de vorige zijn al zo lang geleden gezet!) met een welwillend oog gade te slaan.

In het vaste vertrouwen, dat u dat zeker zult willen doen, werp ik mij in deze literaire maalstroom, u allen een heerlijk, gezegend Kerstfeest, zowel geestelijk als stoffelijk, toewensend en: nieuwe moed, nieuwe levenskracht, geput uit het geloof in het Evangelie van de Meester, voor het komende jaar!

A. D. Jongkees.